

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!

LENIN

TEOKSET

34

**JULKAISTAAN
VKP(b):n IX EDUSTAJAKOKOUKSEN
JA SNTL:n NEUVOSTOJEN
II EDUSTAJAKOKOUKSEN
PÄÄTÖKSEN PERUSTEELLA**

ИНСТИТУТ МАРКСИЗМА-ЛЕНИНИЗМА
при ЦК КПСС

В. И. ЛЕНИН

СОЧИНЕНИЯ

Издание четвертое

ГОСУДАРСТВЕННОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО
ПОЛИТИЧЕСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ
МОСКВА

NKP:n KK:n MARXISMIN-LENINISMIN
INSTITUUTTI

V. I. LENIN

TEOKSET

*Suomennos neljännestä
venäjänkielisestä painoksesta*

VIERASKIELISEN KIRJALLISUUDEN
KUSTANNUSLIIKE
MOSKOVA

V. I. LENIN

34
OSA

Marraskuu 1895 – marraskuu 1911

ESIPUHE

V. I. Leninin Teosten kolmaskymmenes neljäs ja kolmaskymmenes viides osa sisältävät kirjeet ja sähköet, jotka V. I. Lenin lähetti eri järjestöille ja henkilöille vuosien 1895 ja 1922 välisenä aikana.

34. ja 35. osaan sisältyvät asiakirjat muodostavat huomattavan osan V. I. Leninin kirjeenvaihdosta ja ovat mitä arvokkain lisä hänen tuotteisiinsa, jotka on julkaistu Teosten edellisissä osissa. Näissä asiakirjoissa kuvastuu Leninin sangen laaja monitahoinen toiminta bolshevikkipuolueen, uusityyppisen puolueen luomiseksi, hänen leppymätön taistelunsa kaikenkarvaisia opportunisteja vastaan, taistelu proletarisen vallankumouksen puolesta, proletariaatin diktatuurin luomiseksi ja se, kuinka hän johti maailman ensimmäistä sosialistista Neuvostovaltiota.

Kolmaskymmenes neljäs osa sisältää V. I. Leninin kirjeet, jotka hän kirjoitti vuoden 1895 marraskuun ja vuoden 1911 marraskuun välillä.

Vuosina 1895—1901 kirjoitetut kirjeet luonnehtivat Leninin toimintaa sosialidemokraattisen työväenpuolueen luomiseksi Venäjällä, taistelua, jota hän kävi narodnikkilaisuutta, „legaalista marxilaisuutta” ja „ekonomismia” vastaan. Tässä osassa julkaistut G. V. Plehanoville, L. M. Knipovitshille, N. E. Baumanille ja muille osoitetut kirjeet luonnehtivat sitä, kuinka toteutettiin Leninin laatimaa vallankumouksellisten marxilaisten ensimmäisen yleisvenäläisen sanomalehden „Iskran” perustamissuunni-

telmaa, sekä Leninin johtavaa osuutta „Iskrassa”, taistelua, jota hän kävi lehden toimituksen sisällä.

Huomattava sija tässä osassa on vuosina 1901—1904 kirjoitetuilla kirjeillä. G. V. Plehanoville osoitetut tämän kauden kirjeet koskevat proletariaatin puolueen vallankumouksellisen ohjelman luomiseen liittyviä kysymyksiä. Paikalliskomiteoille — Harkovin ja Nizhni Novgorodin komiteoille ja Pietarin järjestön komitealle (I. V. Babushkinille y.m.) sekä puolueen II edustajakokouksen koollekutsumista varten muodostetulle Organisaatiokomitealle osoittamissaan kirjeissä Lenin kehottaa Venäjän sosialidemokraattisia järjestöjä lujittamaan yhtenäisyyttä „Iskran” ohjelma- ja organisaatioperiaatteiden pohjalla, antaa konkreettisia ohjeita puolueen kehittämistä ja puolueen edustajakokouksen valmistelusta. Useissa puolueen II edustajakokouksen jälkeen kirjoittamissaan kirjeissä Lenin paljastaa menshevikkien hajotustoiminnan, taistelee leppymättömästi eräitä turmeltuneita bolshevikkeja (Krasin, Noskov, Galperin) vastaan, jotka olivat loikanneet menshevikkien puolelle ja auttaneet menshevikkejä anastamaan enemmistön Keskuskomiteassa. Sellaisia ovat kirjeet Keskuskomitealle, Siperian komitealle, N. J. Vilonoville, A. M. Stopanille, R. S. Zemljatshkalle y.m.

Tässä osassa julkaistut Kaukasian liittokomitealle osoitetut kirjeet kuvastavat sitä, kuinka Lenin johti Kaukasian bolshevikkijärjestöjä.

Venäjän ensimmäisen vallankumouksen kaudella (v.v. 1905—1907) kirjoitetut kirjeet heijastavat taistelua, jota Lenin kävi puolueen III edustajakokouksen koollekutsumisen ja sen päätösten toteuttamisen ja bolshevismien taktillisten periaatteiden puolesta. Niihin kuuluvat Keskuskomitealle, S. I. Guseville, R. S. Zemljatshkalle ja muille osoitetut kirjeet.

Stolypinin taantumuskauden aikainen kirjeenvaihto ilmentää Leninin taistelua likvidaattoruutta, trotskilaisuutta, otzovismia ja ultimatismia sekä sovittelupolitiikkaa vastaan, marxilaisen vallankumouspuolueen teoreettisten periaatteiden vääristelyä vastaan. Osassa julkaistaan Leninin „Sotsial-Demokrat” lehden toimitukselle lähettämä kirje, jossa hän leimaa Trotskin mitä katalimmaksi kiipijäksi ja ryhmäkuntalaiseksi. Useissa tähän osaan otetuissa kirjeissä paljastetaan kansainvälisiä revisionisteja,

jotka olivat asettuneet tukemaan venäläisiä menshevikki-opportunisteja.

Suuri sija Leninin vuosien 1908 ja 1911 aikaisessa kirjeenvaihdossa on A. M. Gorkille lähetetyillä kirjeillä.

Kolmanteenkymmenenteen neljänteen osaan sisältyvät kirjeet osoittavat, miten Lenin taisteli marxilaisen vallankumouspuolueen luomisen, puolueen voimien yhteenliittämisen ja bolshevikkien itsenäiseksi puolueeksi, uudentyyppiseksi puolueeksi, leninismin puolueeksi, bolshevistiksi puolueeksi yhdistämisen puolesta.

V. I. Leninin Teoksiin on otettu ensi kerran seuraavat kirjeet, jotka on aikaisemmin painettu eri julkaisuissa: VSDTP:n Pää-äänenkannattajan toimitukselle, helmikuun 26 pnä 1904; M. K. Vladimiroville, elokuun 15 pnä 1904; Kaukasian liittokomitealle, joulukuun 20 pnä 1904; VSDTP:n Pietarin järjestölle, loka—joulukuu 1904; Kirje Venäjällä olevalle toverille, tammikuun 6 pnä 1905; viisi kirjettä A. V. Lunatsharskille, v.v. 1905, 1907 ja 1908; A. M. Gorkille, helmikuun 7 pnä 1908; P. Jushkevitchille, marraskuun 10 pnä 1908; kaksi kirjettä A. I. Ljubimoville, elo- ja syyskuu 1909; „Sotsial-Demokrat” lehden toimitukselle, elokuun 24 pnä 1909; „Hallussapitäjille” tarkoitetun kirjeen hahmotelma, helmi—maaliskuu 1910; kirje N. G. Poletajeville, joulukuun 7 pnä 1910; A. Rykoville, helmikuun 25 pnä 1911.

Osassa julkaistaan ensi kerran vuoden 1902 heinäkuun 24. päivätty kirje, joka on osoitettu G. D. Leiteisenille. Lenin toteaa siinä venäläisten sosialidemokraattisten järjestöjen ryhmittyneen „Iskran” ympärille.

* * *

Teosten 34. ja 35. osaan otetut kirjeet on sijoitettu kronologiseen järjestykseen; Venäjältä lähetettyjen kirjeiden päiväys on vanhaa lukua, ulkomailta lähetettyjen uutta lukua. Leninin päiväämissä kirjeissä on itse päiväys ja sen paikka säilytetty sellaisina kuin ne ovat käsikirjoituksessa. Niissä tapauksissa, kun Leninin käsikirjoituksessa ei ole päiväystä, toimitus on merkinnyt sen kirjeen loppuun. Joka kirjeellä on oma järjestysnumeronsa, jokaisessa on osoitettu, kenelle ja minne kirje on lähetetty, milloin se on kirjoitettu, ja lähettäjän osoite.

Kirjeitä sisältävien osien loppuun on liitetty lyhyiden huomautusten lisäksi aakkoselliset hakemistot, joissa selitetään kirjeissä esiintyvät salanimet, nimimerkit ja nimi-kirjaimet.
